376R0528

11.3.76 'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 'Αριθ. N 63/1

ΑΠΟΦΑΣΗ ἀριθ. 528/76/ΕΚΑΧ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 25ης Φεβρουαρίου 1976

περί τοῦ κοινοτικοῦ καθεστῶτος ἐπεμβάσεων τῶν Κρατῶν Μελῶν στή βιομηχανία λιθανθράκων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἄνθρακος καί Χάλυβος, καί ἰδίως τά ἄρθρα 2 ἕως 5, 46, 47, 67, 68 καί 95, πρώτη καί δεύτερη παράγραφος,

κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τή Συμβουλευτική 'Επιτροπή καί ὁμοφώνου σύμφωνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου,

'Εκτιμώντας:

I

ὅτι οἱ διαρθρωτικές μεταβολές τῆς ἀγορᾶς ἐνεργείας κατά τό τέλος τῆς δεκαετίας τοῦ 1950 ὁδήγησαν τά Κράτη Μέλη νά ἐκδώσουν στίς 21 'Απριλίου 1964 πρωτόκολλο συμφωνίας περί τῶν ἐνεργειακῶν προβλημάτων(1)· ὅτι σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 11 τοῦ πρωτοκόλλου αὐτοῦ καί βάσει τοῦ ἄρθρου 95, πρῶτο καί δεύτερο ἐδάφιο τῆς συνθήκης, ἡ 'Ανωτάτη 'Αρχή ἐξέδωσε στίς 17 Φεβρουαρίου 1965 τήν ἀπόφαση ἀριθ. 3/65 περί τοῦ κοινοτικοῦ καθεστῶτος ἐπεμβάσεων τῶν Κρατῶν Μελῶν πρός ὄφελος τῆς βιομηχανίας λιθάνθρακος(2)· ὅτι ἡ ἀπόφαση αὐτή, ἀφοῦ παρετάθη μέ τήν ἀπόφαση ἀριθ. 27/67 τῆς 'Επιτροπῆς(3), ἔπαυσε νά ἰσχύει στίς 31 Δεκεμβρίου 1970·

ὅτι ἡ μελέτη τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, ὑπό τίς ὁποῖες ἔγιναν ἡ παραγωγή καί ἡ διάθεση τοῦ ἄνθρακος τῆς Κοινότητος κατά τό 1970, κατέδειξε ὅτι, σέ πολλές ἀπό τίς ἀνθρακοφόρες λεκάνες τῆς Κοινότητος, παρά τίς προσπάθειες ὀρθολογικῆς ὀργανώσεως, τά ἀνθρακωρυχεῖα δέν ἦταν βιώσιμα, καί ὅτι κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τή Συμβουλευτική 'Επιτροπή καί μέ ὁμόφωνη σύμφωνη γνώμη τοῦ Συμβουλίου, ἡ 'Επιτροπή ἐξέδωσε στίς 22 Δεκεμβρίου 1970 τήν ἀπόφαση ἀριθ. 3/71(4)· ὅτι ἡ ἀπόφαση αὐτή παύει νά ἰσχύει στίς 31 Δεκεμβρίου 1975·

ὅτι ἡ κατάσταση τῆς βιομηχανίας ἄνθρακος τῆς Κοινότητος μετεβλήθη ἐξ αἰτίας τῶν γεγονότων, πού χαρακτήρισαν γενικά τήν παγκόσμια ἀγορά ἐνεργείας καί εἰδικότερα τοῦ πετρελαίου μετά τό 1973· ὅτι ὄχι μόνο ἐμφανίστηκαν σοβαρά προβλήματα σχετικά μέ τή διασφάλιση τοῦ ἐφοδιασμοῦ τῆς Κοινότητος σέ ἐνέργεια, ἀλλά καί ὅτι οἱ τιμές τῆς ἐνεργείας αὐξήθηκαν ἀπότομα, μέ συνέπεια νά βελτιωθεῖ ἡ ἀνταγωνιστική θέση τῶν ἀνθρακωρυχείων· ὅτι ὅμως ἡ οἰκονομική ὕφεση δημιούργησε ἐκ νέου προβλήματα καί δυσχέρειες·

ὅτι ἡ ἀνάγκη διασφαλίσεως τοῦ ἐφοδιασμοῦ τῆς Κοινότητος σέ ἐνέργεια μακροχρονίως πρέπει νά ἐνθαρρύνει τά Κράτη Μέλη νά μειώσουν κατά τό δυνατό τήν ἐξάρτησή τους ἀπό τίς εἰσαγωγές ἐνεργείας(5)· ὅτι ἡ νέα αὐτή κατάσταση ἐπιτρέπει τούς ἀκόλουθους προσανατολισμούς γιά τή βιομηχανία ἄνθρακος(6):

α) διατήρηση τῆς συνολικῆς παραγωγῆς ἄνθρακος τῆς Κοινότητος, λαμβάνοντας ὑπόψη τήν ὅλη φυσική καί τεχνική κατάσταση στίς διάφορες ἀνθρακοφόρες λεκάνες καί ὑπό ἱκανοποιητικές οἰκονομικές συνθῆκες·

β) προσπάθειες γιά νά αὐξηθεῖ ἡ παραγωγικότητα, νά γίνει ὀρθολογική παραγωγή καί νά κατέλθει τό κόστος της, γιά νά διατηρήσει ἤ νά ἀποκτήσει ἐκ νέου ἡ βιομηχανία ἄνθρακος τήν ἀνταγωνιστικότητά της·

γ) ἐνεργητική πολιτική ἐργατικοῦ δυναμικοῦ·

δ) ἐντατικοποίηση τῶν ἐπενδύσεων στίς ἀνθρακοφόρες λεκάνες, πού παρουσιάζουν δυνατότητες αὐξήσεως τοῦ ὑπάρχοντος δυναμικοῦ ἤ καί δημιουργίας νέου δυναμικοῦ παραγωγῆς·

ὅτι ἡ οἰκονομική κατάσταση τῆς βιομηχανίας ἄνθρακος βελτιώθηκε κατά τρόπο, ὥστε πολλές ἀνθρακοφόρες λεκάνες ἤ ἐπιχειρήσεις νά κατορθώσουν νά φθάσουν στό κατώφλιο ἀποδοτικότητος, ἄν δέν ληφθοῦν

(1) ΕΕ ἀριθ. 69 τῆς 30.4.1964, σ. 1099/64.
(2) ΕΕ ἀριθ. 31 τῆς 25.2.1965, σ. 480/65.
(3) ΕΕ ἀριθ. 261 τῆς 28.10.1967, σ. 1.
(4) ΕΕ ἀριθ. N 3 τῆς 5.1.1971, σ. 7.
(5) «'Ενεργειακή πολιτική τῆς Κοινότητος. Στόχοι γιά τό 1985» (ἐγγρ. ΕΠ (74) 1960 τελ.).
(6) Μεσοπρόθεσμες κατευθύνσεις γιά τόν ἄνθρακα 1975/1985, (ΕΕ ἀριθ. A 22 τῆς 30.1.1975).

ὑπόψη οἱ ἐπιβαρύνσεις, πού προέρχονται ἀπό τήν παύση λειτουργίας ὀρυχείων κατά τά τελευταῖα χρόνια· ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη μή ἀποδοτικά ὀρυχεῖα, τῶν ὁποίων προβλέπεται ἡ πιθανή παύση λειτουργίας, πού ἀναμένεται ὅτι θά γίνει μέ κατάλληλο ρυθμό, ὥστε νά ἀποφευχθεῖ ἡ δημιουργία δυσχερειῶν οἰκονομικῶν καί κοινωνικῶν στίς περιοχές αὐτές·

ὅτι, λαμβάνοντας ὑπόψη τήν ἀβεβαιότητα γιά τό μέλλον, εἶναι δύσκολο νά προβλέψει κανείς τίς μεταβολές πού δύνανται νά ἐπέλθουν στήν οἰκονομική κατάσταση τῆς βιομηχανίας ἄνθρακος ἐξ αἰτίας τῆς ἐξελίξεως τοῦ κόστους καί τῶν τιμῶν τῶν ἀνταγωνιστικῶν εἰδῶν ἐνεργείας·

ὅτι ἑπομένως, δέν εἶναι βέβαιο ὅτι ἡ οἰκονομική κατάσταση τῆς βιομηχανίας ἄνθρακος θά τῆς ἐπιτρέψει νά πραγματοποιήσει μόνη της τούς ὡς ἄνω προσανατολισμούς· ὅτι ἄν τά Κράτη Μέλη διακόψουν ὅλες τίς χρηματοδοτικές ἐνισχύσεις τῶν ἀνθρακωρυχείων τους, ἡ ἐντός θραχείας προθεσμίας παύση τῆς λειτουργίας τῶν ὀρυχείων πού παρουσιάζουν ἔλλειμμα θά καθίστατο ἀναπόφευκτη, καί ἡ σταθεροποίηση, μακροπροθέσμως τῆς παραγωγῆς θά ἐτίθετο ὑπό ἀμφισβήτηση· ὅτι μιά τέτοια ἐξέλιξη:

ι) θά καθιστοῦσε ἀδύνατη τήν ἐφαρμογή τοῦ βασικοῦ στόχου τοῦ ἄρθρου 2, δεύτερο ἐδάφιο τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ, προκαλώντας ἰδίως διαταραχή στίς προσπάθειες ὀρθολογικῆς ὀργανώσεως τῆς βιομηχανίας ἄνθρακος, πού γίνονται γιά τό κοινό συμφέρον, σύμφωνα μέ τούς στόχους τοῦ ἄρθρου 3 ὑπό γ), δ) καί ζ) τῆς συνθήκης,

ιι) θά εἶχε συνέπειες γιά τόν ἐφοδιασμό σέ ἐνέργεια τῆς Κοινότητος, πού θά ἦταν ἀσυμβίβαστες πρός τό ἄρθρο 3 ὑπό α) τῆς συνθήκης,

ιιι) θά συνεπαγόταν ἐξ ἄλλου τόν κίνδυνο προκλήσεως σοβαρῶν οἰκονομικῶν καί κοινωνικῶν διαταραχῶν σέ ὁρισμένες ἀνθρακοφόρες περιοχές τῆς Κοινότητος·

ὅτι ἡ συνθήκη ΕΚΑΧ ἀφήνει στά Κράτη Μέλη τήν ἐξουσία νά τροποποιοῦν τή χρηματοδότηση τῶν κοινωνικῶν παροχῶν, ἐνῶ ταυτόχρονα δίνει στήν Ἐπιτροπή τή δυνατότητα νά ἐπεμβαίνει, ὅταν διαπιστώνει, ὅτι οἱ τροποποιήσεις πού κάνουν τά Κράτη Μέλη νοθεύουν τούς ὅρους ἀνταγωνισμοῦ στήν κοινή ἀγορά· ὅτι οἱ κρατικές συνεισφορές στή χρηματοδότηση τῶν κοινωνικῶν παροχῶν, πρός ἀντιστάθμιση τῶν δυσανάλογων βαρῶν τῆς βιομηχανίας ἄνθρακος λόγω τῆς ὑφέσεως, μποροῦν νά θεωρηθοῦν συμβιβάσιμες μέ τήν κοινή ἀγορά· ὅτι τοῦτο συμβαίνει ἰδίως ὅσον ἀφορᾶ τίς κρατικές συνεισφορές, πού τείνουν νά ἀποκαταστήσουν τή σχέση μεταξύ τῆς ἐπιβαρύνσεως ἀνά ἀνθρακωρύχο ἐν ἐνεργεία καί τῆς κοινωνικῆς παροχῆς, στό ἐπίπεδο ἐκείνης πού ἰσχύει στούς λοιπούς κλάδους τῆς βιομηχανίας· ὅτι ὑπό τίς παροῦσες συνθῆκες ἀρκεῖ νά γίνει πρόβλεψη ἑνός συντονισμοῦ γιά τό σκοπό αὐτόν· ὅτι δέν προβλέπονται ἀπό τή συνθήκη οἱ ἐξουσίες δράσεως πού ἀπαιτοῦνται γιά τό σκοπό αὐτόν· ὅτι στήν περίπτωση αὐτή, πού δέν ὑφίσταται πρόβλεψη, ἐπιτρέπεται νά γίνει χρήση τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 95 ἐδάφιο 1 τῆς συνθήκης·

ὅτι δυνάμει τῆς συνθήκης, πρέπει νά λαμβάνεται μέριμνα γιά τήν καθιέρωση, διατήρηση καί τήρηση τῶν ὁμαλῶν συνθηκῶν ἀνταγωνισμοῦ· ὅτι λόγω τῆς ὑφέσεως τῆς παραγωγῆς ἄνθρακος κατά τίς τελευταῖες δεκαετίες, οἱ ἐπιχειρήσεις ὑποχρεοῦνται νά ὑφίστανται ἀφύσικες καί ἄνισες ἐπιβαρύνσεις, οἱ ὁποῖες δύνανται νά νοθεύσουν τούς κανονικούς ὅρους ἀνταγωνισμοῦ· ὅτι οἱ κρατικές συνεισφορές στή χρηματοδότηση πρός κάλυψη, μερική ἤ ὁλική, τῶν ἐπιβαρύνσεων αὐτῶν, δύνανται νά θεωρηθοῦν συμβιβάσιμες, ἐφ' ὅσον ἐξασφαλισθεῖ ἔλεγχος τῆς Ἐπιτροπῆς καί ὁρισθοῦν οἱ κατηγορίες ὑποχρεώσεων, πού προέρχονται ἀπό τό παρελθόν· ὅτι αὐτό πού ἰσχύει γιά τή χρηματοδότηση τῶν κοινωνικῶν παροχῶν, ἰσχύει κατ' ἀναλογία καί στήν περίπτωση αὐτή·

ὅτι γιά τούς λόγους αὐτούς εἶναι ἀναγκαῖο νά δημιουργηθεῖ ἕνα νέο κοινοτικό καθεστώς ἐνισχύσεως τῶν ἐπιχειρήσεων ἄνθρακος, γιά νά μποροῦν κάθε στιγμή νά ὑλοποιηθοῦν οἱ στόχοι πού ἀναφέρονται ἀνωτέρω· ὅτι ἡ συνθήκη δέν παρέχει στήν Ἐπιτροπή κατάλληλα μέσα δράσεως γιά τήν καθιέρωση τέτοιου καθεστῶτος, καί ὅτι στήν περίπτωση αὐτή, πού δέν ὑφίσταται πρόβλεψη, εἶναι ἀναγκαῖο νά γίνει χρήση τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 95 ἐδάφιο 1, προκειμένου νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ ἐπίτευξη τῶν στόχων πού ὁρίζονται στά πρῶτα ἄρθρα τῆς συνθήκης.

II

ὅτι ἡ προσφυγή στό ἄρθρο 95 ἐδάφιο 1 τῆς συνθήκης πρέπει νά ἐντάσσεται στά πλαίσια τῆς γενικῆς δράσεως τῆς Κοινότητος, πού τείνει πρός τόν καθορισμό κοινῆς ἐνεργειακῆς πολιτικῆς· ὅτι βάσει τῶν ἐξελίξεων στόν τομέα τῆς ἐνεργείας, τό Συμβούλιο, κατά τή σύνοδο τῆς 17ης Δεκεμβρίου 74[1], διεπίστωσε ἰδίως:

— ὅτι ἡ διατήρηση ἑνός ὑψηλοῦ βαθμοῦ ἐξαρτήσεως τῆς Κοινότητος στόν τομέα τῆς ἐνεργείας, πού εἰσάγεται ἀπό τρίτες χῶρες καί ἰδίως στό πετρέλαιο, θά ἠδύνατο, ὑπό τίς παροῦσες καί προβλεπόμενες συνθῆκες τῆς παγκοσμίου ἀγορᾶς, νά θέσει σέ κίνδυνο τήν ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομικῆς καί κοινωνικῆς προόδου· ὅτι, κατά συνέπεια, ἐπιβάλλεται νά μειωθεῖ ἡ ἐξάρτηση αὐτή στό ἐλάχιστο·

— ὅτι ἡ σύγχρονη συνολική παραγωγή κοινοτικοῦ λιθάνθρακος πρέπει νά διατηρηθεῖ ὑπό ἱκανοποιητικές οἰκονομικές συνθῆκες·

---

(1) Ψήφισμα τοῦ Συμβουλίου Ψ/3649/74.

ὅτι γιά νά πραγματοποιηθοῦν οἱ προαναφερθέντες προσανατολισμοί, πού ἔχουν καθορισθεῖ ὑπέρ τῆς βιομηχανίας ἄνθρακος τῆς Κοινότητος, τό Συμβούλιο, κατά τή διάρκεια τῆς συνόδου τῆς 13ης Φεβρουαρίου 1975(1), ἐνέκρινε τίς ἀκόλουθες κατευθυντήριες γραμμές:

— πρέπει νά ληφθοῦν μέτρα γιά νά διασφαλισθεῖ ἡ πραγματοποίηση τῶν ἀναγκαίων ἐπενδύσεων καί νά καταστεῖ διαθέσιμο τό κατάλληλο ἐργατικό δυναμικό·

— πρέπει νά διασφαλισθεῖ μία σταθερή καί κανονική διάθεση, ὑπό ἱκανοποιητικές οἰκονομικές συνθῆκες, λαμβανομένου ὑπόψη τοῦ συμφέροντος τῶν καταναλωτῶν·

ὅτι ἐνδείκνυται ἰδίως νά ληφθεῖ ὑπόψη ἡ διάθεση τοῦ ἄνθρακος στή βιομηχανία σιδήρου καί χάλυβος καί στούς σταθμούς παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας καί νά ληφθοῦν μέτρα γιά νά διασφαλισθεῖ ἡ δημιουργία ἀποθεμάτων ἄνθρακος, πού προορίζονται νά ἀντισταθμίσουν τίς ἐπιπτώσεις τῶν διακυμάνσεων τῆς ζητήσεως καί νά τίς ἀντιμετωπίσουν σέ περιπτώσεις διακοπῆς τοῦ ἐφοδιασμοῦ·

ὅτι στά πλαίσια τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῶν τῶν στόχων ἐνδιαφέρει, τά μέτρα πού πρέπει νά λαμβάνονται νά μήν ὑπερβαίνουν τά ἀπολύτως ἀναγκαῖα ὅρια καί νά μήν ἀποκλίνουν τῶν κανονικῶν ὅρων τῆς συνθήκης, παρά μόνο κατά τό μέτρο πού εἶναι τοῦτο ἀναπόφευκτο γιά τή ρύθμιση προβλημάτων, πού ἐμφανίζονται ἐντός τῆς Κοινότητος, ἀποφεύγοντας ἰδίως τίς ἔμμεσες ἐνισχύσεις στίς βιομηχανίες καταναλώσεως ἄνθρακος·

ὅτι βάσει τῶν κατευθυντηρίων γραμμῶν τῆς πολιτικῆς τοῦ ἄνθρακος πού πρέπει νά ἐφαρμοσθοῦν καί πού περιλαμβάνονται στά ἀνωτέρω ἐδάφια, ἡ Ἐπιτροπή πρέπει νά ἐξετάζει ἐκ τῶν προτέρων ἄν οἱ οἰκονομικές παρεμβάσεις τῶν Κρατῶν Μελῶν ὑπέρ τῆς βιομηχανίας λιθάνθρακος διευκολύνουν τήν ἐφαρμογή τῶν ἀκολούθων στόχων:

— τή σταθεροποίηση τῆς συνολικῆς παραγωγῆς ἄνθρακος τῆς Κοινότητος ὑπό ἱκανοποιητικές οἰκονομικές συνθῆκες,

— τή συγκέντρωση τῆς παραγωγῆς στά ὀρυχεῖα ἤ στίς ἀνθρακοφόρες λεκάνες μέ τίς μεγαλύτερες δυνατότητες βελτιώσεως τῆς παραγωγικότητός τους, ἤ οἱ ὁποῖες μποροῦν νά συνεισφέρουν κατά τόν καλύτερο τρόπο στόν ἐφοδιασμό τῶν συγκεκριμένων ἀγορῶν ἄνθρακος τῆς Κοινότητος,

— τήν παύση λειτουργίας τῶν μή ἀποδοτικῶν ὀρυχείων χωρίς νά προκαλοῦνται σοβαρές οἰκονομικές καί κοινωνικές διαταραχές στίς περιοχές, ὅπου οἱ δυνατότητες ἐπαναπασχολήσεως εἶναι ἀκόμη ἀνεπαρκεῖς.

III

ὅτι ἡ ἐξουσία τῆς Ἐπιτροπῆς γιά νά ἐγκρίνει τά μέτρα, πού οἱ κυβερνήσεις προτίθενται νά λάβουν, πρέπει νά βασίζεται στήν ἀκριβή καί πλήρη γνώση τους καθώς καί ὅλων τῶν σχετικῶν οἰκονομικῶν καί κοινωνικῶν παραγόντων· ὅτι κατά συνέπεια πρέπει τά Κράτη Μέλη νά ὑποχρεοῦνται, βάσει τοῦ ἄρθρου 47 τῆς συνθήκης, νά κοινοποιοῦν τακτικά στήν Ἐπιτροπή ὅλα τά στοιχεῖα περί τῶν ἀμέσων ἤ ἐμμέσων παρεμβάσεων, τίς ὁποῖες προτίθενται νά πραγματοποιήσουν ὑπέρ τῆς βιομηχανίας λιθάνθρακος, τούς λόγους καί τό μέγεθος τῶν παρεμβάσεων αὐτῶν, ἰδίως σέ σχέση μέ τίς ἐπιπτώσεις τους στήν ἐξέλιξη τῆς παραγωγῆς, μακροπροθέσμως, τῶν εἰσαγωγῶν καί τῆς διαθέσεως τοῦ ἄνθρακος, ὑπόψη καί τῶν μακροπροθέσμων προοπτικῶν γιά τή διασφάλιση τοῦ ἐφοδιασμοῦ σέ ἄνθρακα καί ἐνέργεια·

ὅτι ἐξ ἄλλου εἶναι ἀναγκαῖο νά καθορισθοῦν κριτήρια, γιά νά διασφαλισθεῖ, ὅτι οἱ ἐνισχύσεις πού παρέχονται ἀνταποκρίνονται καλῶς στόν ἐπιδιωκόμενο σκοπό· ὅτι πρός τοῦτο δέν πρέπει νά χορηγοῦνται ἐνισχύσεις, τῶν ὁποίων ἡ σχετική σημασία ἤ οἱ ἰδιαίτερες λεπτομέρειες θά ἠδύναντο νά θέσουν σέ κίνδυνο τήν ὁμαλή λειτουργία τῆς κοινῆς ἀγορᾶς, εἰδικότερα ὅταν ἀλλοιώνουν τίς συνθῆκες παραγωγῆς, τῆς διαθέσεως καί τῶν συναλλαγῶν σέ βαθμό ἀντίθετο πρός τό κοινό συμφέρον· ὅτι ἀπαιτεῖται ἰδίως νά ἐξασφαλισθεῖ, κατά τό δυνατό, ὅτι οἱ χρηματοδοτικές παρεμβάσεις τῶν Κρατῶν Μελῶν:

— θά συμφωνοῦν μέ τίς ποσοτικές προβλέψεις πού ἔγιναν γιά κάθε ἀνθρακοφόρο λεκάνη ἤ ἐπιχείρηση·

— θά λαμβάνουν ὑπόψη τούς προσανατολισμούς τῆς παρούσας ἀποφάσεως πού ἀφοροῦν τή μακροπρόθεσμη σταθεροποίηση τῆς παραγωγῆς ὑπό ἱκανοποιητικές οἰκονομικές συνθῆκες καί τή διαμόρφωση τῶν τιμῶν τοῦ κοινοτικοῦ ἄνθρακος, ὥστε νά ἀποφεύγονται ἐνισχύσεις τῶν βιομηχανιῶν πού καταναλώνουν τόν ἄνθρακα αὐτόν·

— θά συμβάλλουν στήν πρόοδο τῆς ὀρθολογικῆς ὀργανώσεως·

— θά προλαμβάνουν σοβαρές οἰκονομικές καί κοινωνικές διαταραχές σέ περιοχές στίς ὁποῖες οἱ δυνατότητες ἐπαναπασχολήσεως εἶναι ἀκόμη ἀνεπαρκεῖς·

ὅτι ἡ Ἐπιτροπή, κατά τήν ἀξιολόγηση τῶν ἐνισχύσεων πρέπει νά λαμβάνει ὑπόψη της ὄχι μόνο αὐτές πού χορηγοῦνται βάσει τῆς παρούσας ἀποφάσεως, ἀλλά καί ὅλα τά οἰκονομικά μέτρα πού ἔχουν ληφθεῖ γιά τή βιομηχανία λιθάνθρακος τῆς Κοινότητος·

ὅτι, ἐξ ἄλλου, πρέπει νά προβλεφθεῖ ἡ δυνατότητα πληρωμῆς προκαταβολῶν, ἔστω καί πρίν ἀπό τήν περάτωση τῆς διαδικασίας ἐγκρίσεως, ὅταν τοῦτο ὑπαγορεύεται ἀπό τήν οἰκονομική κατάσταση τῶν ἐπιχειρήσεων ἄνθρακος.

IV

ὅτι ἁρμόζει νά καθορισθοῦν τά εἴδη τῶν ἐνισχύσεων, πού δύνανται νά τύχουν σχετικῆς ἀδείας ἀπό τήν Ἐπιτροπή:

α) ἡ σταθεροποίηση τῆς συνολικῆς παραγωγῆς ἐντός

(1) Ψήφισμα τοῦ Συμβουλίου Ψ/505/75.

τῆς Κοινότητος ὑπό ἱκανοποιητικές οἰκονομικές συνθῆκες θά εἶναι δυνατή μόνο μέ τή δημιουργία νέου δυναμικοῦ παραγωγῆς ἤ μέ τήν ἐπέκταση τῶν ἤδη ὑπαρχόντων ὀρυχείων καί μέ τή δημιουργία νέων ὀρυχείων στίς ἀνθρακοφόρες λεκάνες, στίς ὁποῖες οἱ οἰκονομικές συνθῆκες εἶναι εὐνοϊκές· ὅτι ἑπομένως πρέπει νά γίνουν γιά τό σκοπό αὐτό σημαντικές ἐπενδύσεις, πού θά ἠδύναντο νά διευκολυνθοῦν μέ τή χορήγηση ἐνισχύσεων· γιά νά βελτιωθεῖ ἡ διαφάνεια τοῦ καθεστῶτος ἐνισχύσεων γιά τίς ἐπενδύσεις, πρέπει νά ὑποχρεωθοῦν οἱ ἐπιχειρήσεις ἄνθρακος νά καταχωροῦν τίς ἐνισχύσεις γιά ἐπενδύσεις σέ ἕναν εἰδικό λογαριασμό·

θ) ἡ σταθεροποίηση τῆς συνολικῆς παραγωγῆς προκαλεῖ ἐξ ἄλλου δαπάνες γιά τήν ἐκπαίδευση καί σταθεροποίηση τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ· πρέπει νά εἶναι δυνατή ἡ ἔγκριση τῶν ἐνισχύσεων γιά τή χρηματοδότηση παρομοίων ἐξόδων·

γ) γιά νά διασφαλισθεῖ ἡ συνεχής χρησιμοποίηση τοῦ δυναμικοῦ παραγωγῆς καί νά αὐξηθεῖ ἡ ἐλαστικότητα τῆς προσφορᾶς κοινοτικοῦ ἄνθρακος πρέπει νά ἐπιτραπεῖ στίς ἐπιχειρήσεις ἄνθρακος ἡ δημιουργία καί διατήρηση συγκυριακῶν ἀποθεμάτων ἄνθρακος καί ὀπτάνθρακος· λαμβανομένου ὑπόψη, ὅτι οἱ οἰκονομικές ἐπιβαρύνσεις πού συνδέονται μέ τήν ἀποθεματοποίηση αὐτή δύνανται νά εἶναι σημαντικές, πρέπει νά εἶναι δυνατή ἡ ἔγκριση τῶν ἐνισχύσεων γιά τό σκοπό αὐτόν·

δ) ἐφ' ὅσον οἱ παραγωγοί ἄνθρακος ἀκολουθοῦν τίς πρωτοβουλίες τῆς κυβερνήσεώς τους, διατηρώντας ἀποθέματα ἀσφαλείας ἄνθρακος καί ὀπτάνθρακος γιά τή βελτίωση τῆς ἀσφαλείας τοῦ ἐφοδιασμοῦ σέ ἐνέργεια, οἱ ἐπιβαρύνσεις πού ὑφίστανται γιά τό λόγο αὐτό πρέπει νά δύνανται νά μειοῦνται ἤ νά ἀντισταθμίζονται μέ ἐνισχύσεις·

ε) γιά νά διασφαλισθεῖ ἡ διάθεση κοινοτικοῦ ἄνθρακος, πού χρησιμοποιεῖται γιά τήν παραγωγή ἀτμοῦ σέ σταθμούς παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, δύνανται νά ἀναγκαιοῦν εἰδικά μέτρα ἐκ μέρους τῶν Κρατῶν Μελῶν· στήν περίπτωση αὐτή πρέπει νά ἐξασφαλίζεται, ὅτι τά μέτρα αὐτά δέν ὑπερβαίνουν τό ἀναγκαῖο ὅριο γιά τή διατήρηση τῆς ἀνταγωνιστικῆς χρήσεως τοῦ ἐν λόγω ἄνθρακος παραγωγῆς ἀτμοῦ, καί ὅτι δέν λαμβάνονται κατά τρόπο θίγοντα τή δυνατότητα ἐφαρμογῆς τῆς παρούσας ἀποφάσεως·

στ) δέν δύναται νά ἀποκλείεται τό ἐνδεχόμενο νά μήν ἐπαρκοῦν οἱ ἐνισχύσεις πού ἀναφέρονται ἀνωτέρω γιά τήν ἀποφυγή σοβαρῶν οἰκονομικῶν καί κοινωνικῶν διαταραχῶν στίς περιοχές, στίς ὁποῖες δέν ὑφίστανται ἀκόμη ἐπαρκεῖς δυνατότητες ἐπαναπασχολήσεως ἤ ὅτι στίς ἄλλες ἀνθρακοφόρες λεκάνες, ἀναμφισβήτητης σπουδαιότητος γιά τόν μακροπρόθεσμο ἐφοδιασμό, οἱ ἐνισχύσεις αὐτές μπορεῖ νά εἶναι ἀνεπαρκεῖς γιά νά ἀποτραπεῖ ἡ πτώση κάτω τοῦ ἐπιπέδου πού κρίνεται ἀναγκαῖο γιά νά διασφαλισθεῖ ὁ ἐφοδιασμός τῆς Κοινότητος σέ ἐνεργεία· στήν περίπτωση αὐτή ἐνδέχεται νά ἀποδειχθεῖ ἀναγκαία ἡ χορήγηση συμπληρωματικῶν ἐνισχύσεων, γιά νά καλυφθεῖ κατά τό μεγαλύτερο δυνατό βαθμό ἡ διαφορά μεταξύ τοῦ δυναμένου νά προβλεφθεῖ μέσου κόστους παραγωγῆς λιθάνθρακος καί τῶν δυναμένων νά πραγματοποιηθοῦν μέσων εἰσπράξεων κατά τό ἑπόμενο ἡμερολογιακό ἔτος.

Ἡ Ἐπιτροπή δύναται, κατόπιν διαβουλεύσεως τῶν κυβερνήσεων τῶν Κρατῶν Μελῶν, νά περιορίσει τήν ἐνίσχυση τῶν ἀνθρακοφόρων λεκανῶν πού εἶναι ἀναμφισβήτητης σημασίας γιά τόν μακροπρόθεσμο ἐφοδιασμό, ἄν διαπιστώσει, ὅτι ἡ διαφορά μεταξύ κόστους καί εἰσπράξεων εἶναι ἀποτέλεσμα ἐνεργειῶν τῶν ἐπιχειρήσεων ἄνθρακος, ἀσχέτων πρός τίς ἱκανοποιητικές οἰκονομικές συνθῆκες καί τίς ἀπαιτήσεις τῆς ἀσφαλείας ἐφοδιασμοῦ μέ ἐνέργεια μακροπροθέσμως.

Ἡ ἔλλειψη οἰκονομικῆς ἰσορροπίας μιᾶς ἐπιχειρήσεως μπορεῖ νά καταστήσει ἀναγκαία ἐπίσης τήν κάλυψη τῶν πραγματικῶν ζημιῶν, πού προκάλεσε κατά τά δύο προηγούμενα ἔτη, ὑπό τόν ὅρο ὅτι θά ἀποδειχθεῖ ὅτι ἡ ἀδυναμία καλύψεως τῶν ζημιῶν αὐτῶν ἔχει συνέπειες ἀντίθετες πρός τούς στόχους τῆς παρούσας ἀποφάσεως.

V

ὅτι λαμβανομένου ὑπόψη, ὅτι ἡ πρόβλεψη τῆς ἐξελίξεως τῆς βιομηχανίας λιθάνθρακος δέν εἶναι εὐχερής, ἡ ἐφαρμογή τῶν διαφόρων εἰδῶν ἐνισχύσεως, πού προβλέπονται ἀνάλογα μέ τήν κατάσταση, συνιστᾶ ἕναν ἀποτελεσματικό τρόπο ἀντιμετωπίσεως τῶν οἰκονομικῶν καί κοινωνικῶν στόχων, πού ἀπορρέουν ἀπό τίς ἀρχές οἱ ὁποῖες διακηρύσσονται στά πρῶτα ἄρθρα τῆς συνθήκης·

ὅτι ἡ ὀρθή ἐκτέλεση μιᾶς τέτοιας ἀποφάσεως πρέπει νά διασφαλίζεται μέ διατάξεις, πού παρέχουν στήν Ἐπιτροπή τή δυνατότητα νά ἀσκεῖ ἀποτελεσματικά τήν ἐξουσία ἐγκρίσεως, νά τή συνδυάζει μέ κάθε κατάλληλο ὅρο, νά προβαίνει μεταγενέστερα στούς ἀναγκαίους ἐλέγχους καί νά ἀνακαλεῖ τήν ἔγκρισή της ὅταν αὐτή δέν δικαιολογεῖται πλέον· ὅτι ἡ Ἐπιτροπή πρέπει νά εἶναι ἐπίσης σέ θέση νά ἀντιτίθεται στό νά λαμβάνουν ὁρισμένες ἐπιχειρήσεις, στήν πράξη, ἐνισχύσεις, εἴτε μέ τήν ἐφαρμογή τῶν δικῶν τους τιμοκαταλόγων πωλήσεως, εἴτε δι' εὐθυγραμμίσεως μέ τιμές τεχνητά χαμηλές, πού θά διετάρασσαν τήν ὁμαλή λειτουργία τῆς κοινῆς ἀγορᾶς· ὅτι πρέπει ἐξ ἄλλου νά προβλεφθεῖ ἡ δυνατότητα ἀναστολῆς τῆς παρούσας ἀποφάσεως, σέ περίπτωση σοβαρῶν διαταραχῶν τοῦ ἐφοδιασμοῦ τῆς ἀγορᾶς ἤ θεμελιώδους μεταβολῆς τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, πού ὁδήγησαν στήν ἔκδοσή της· ἡ Ἐπιτροπή πληροφορεῖ τό Συμβούλιο κατά τή διάρκεια τοῦ ἔτους 1980 περί τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσας ἀποφάσεως·

ὅτι δεδομένης τῆς ἀνάγκης κατοχυρώσεως τῆς ἀσφαλείας τοῦ ἐφοδιασμοῦ μέ ἐνέργεια τῆς Κοινότητος καί γιά νά δυνηθοῦν τά ἀνθρακωρυχεῖα νά λάβουν τά κατάλληλα μέτρα, ἐνδείκνυται νά ὁρισθεῖ ἡ διάρκεια ἰσχύος τῆς παρούσας ἀποφάσεως σέ 10 ἔτη· γιά νά ληφθοῦν ὑπόψη νέες συνθῆκες, πρέπει νά προβλεφθεῖ ἡ δυνατότητα τροποποιήσεως ἤ καταργήσεως σέ πέντε ἔτη ἀπό τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος της, τῆς παρούσας ἀποφάσεως, κατόπιν πρωτοβουλίας ἑνός Κράτους Μέλους ἤ τῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπό τούς ὅρους τῆς διαδικασίας πού προβλέπονται στό ἄρθρο 95 ἐδάφιο 1 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

ΤΜΗΜΑ I

Γενικοί στόχοι

Ἄρθρο 1

Ἡ Ἐπιτροπή ἔχει τήν ἐξουσία, ὑπό τούς ὅρους πού ἀναφέρονται καί ἀνωτέρω, νά ἐγκρίνει χρηματοδοτικές παρεμβάσεις κάθε Κράτους Μέλους ὑπέρ τῆς βιομηχανίας λιθάνθρακος τῆς Κοινότητος, ἐφ' ὅσον, ἐν ὄψει τῶν στόχων πού ἔθεσε τό Συμβούλιο στήν ἀπόφαση τῆς 17ης Δεκεμβρίου 1974 περί παραγωγῆς ἄνθρακος τῆς Κοινότητος, διευκολύνουν τήν ἐπίτευξη τῶν ἀκόλουθων στόχων:

1) διατήρηση, ἐπέκταση ἤ ὀρθολογικοποίηση τοῦ δυναμικοῦ παραγωγῆς τῶν ἀνθρακωρυχείων ἤ τῶν ἀνθρακοφόρων λεκανῶν, πού ἐν ὄψει τῆς γεωγραφικῆς τους θέσεως σέ σχέση μέ τίς ἀγορές, τῶν ἀποθεμάτων τους σέ ποιότητες πού ἔχουν ζήτηση ἤ τῆς δυνατότητός τους νά θελτιώσουν τήν παραγωγικότητά τους, κρίνεται ὅτι μποροῦν νά ἐξασφαλίσουν περισσότερο τόν ὑπό ἱκανοποιητικούς σημαντικούς ὅρους μακροπρόθεσμο ἐφοδιασμό τῆς Κοινότητος μέ ἄνθρακα ὑψηλῆς περιεκτικότητος σέ στοιχειακό ἄνθρακα καί σέ ἄνθρακα ὀπτανθρακοποιήσεως·

2) συνέχιση τῆς προσαρμογῆς τῆς παραγωγῆς τῶν ὀρυχείων ἤ τῶν ἀνθρακοφόρων λεκανῶν μέ χαμηλή οἰκονομική ἀπόδοση, στίς συνθῆκες τῆς ἀγορᾶς, κατά τρόπο ὥστε νά μήν προκαλοῦνται σοβαρές οἰκονομικές καί κοινωνικές διαταραχές στίς περιοχές στίς ὁποῖες οἱ δυνατότητες ἐπαναπασχολήσεως εἶναι ἀκόμη ἀνεπαρκεῖς.

ΤΜΗΜΑ II

Ὑποχρεώσεις τῶν Κρατῶν Μελῶν

Ἄρθρο 2

1. Ἄν ἕνα Κράτος Μέλος σκοπεύει νά λάβει μέτρα, πού ἀντιστοιχοῦν στούς στόχους πού ὁρίζονται στό ἄρθρο 1, πρέπει νά κοινοποιεῖ στήν Ἐπιτροπή, τό ἀργότερο τήν 1η Νοεμβρίου κάθε ἔτους καί χωριστά γιά κάθε λιθανθρακοφόρο λεκάνη ἤ ἐπιχείρηση ἄνθρακος τά ἀκόλουθα στοιχεῖα:

1) ὅλες τίς χρηματοδοτικές παρεμβάσεις πού προτίθεται νά πραγματοποιήσει ἄμεσα ἤ ἔμμεσα ὑπέρ τῆς βιομηχανίας λιθάνθρακος κατά τή διάρκεια τοῦ ἑπομένου ἔτους·

2) ὅταν οἱ οἰκονομικές αὐτές παρεμβάσεις προορίζονται γιά τή χρηματοδότηση τῶν κοινωνικῶν παροχῶν τῆς βιομηχανίας λιθάνθρακος:

α) τίς ἰσχύουσες νομοθετικές καί κανονιστικές διατάξεις ἤ τίς τροποποιήσεις ὑφισταμένων διατάξεων πού κοινοποιήθηκαν ἤδη,

β) τό ποσό τῶν κοινωνικῶν παροχῶν, κατανεμημένων κατά κατηγορία, πού ἔχουν καταβληθεῖ κατά τό προηγούμενο ἔτος στούς ἐργαζόμενους καί πρώην ἐργαζόμενους τῆς βιομηχανίας λιθάνθρακος καί στούς ἔλκοντες δικαιώματα ἀπό αὐτούς καθώς καί τόν ἀριθμό τῶν δικαιούχων τῶν παροχῶν αὐτῶν καί τά ἀντίστοιχα στοιχεῖα γιά τό γενικό σύστημα,

γ) τούς διάφορους οἰκονομικούς πόρους καί τά ἀντίστοιχα ποσά πού διατίθενται γιά τή χρηματοδότηση τῶν παροχῶν, οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται στό σημεῖο 2 ὑπό β)·

3) ὅταν οἱ χρηματοδοτικές παρεμβάσεις προορίζονται γιά τήν κάλυψη τῶν βαρῶν, πού προέρχονται ἀπό τό παρελθόν ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις ἄνθρακος:

α) τό εἶδος τῶν βαρῶν πού θά καλυφθοῦν,

β) τό ποσό τῶν βαρῶν πού προβλέπονται γιά τό ἔτος χορηγήσεως τῆς ἐνισχύσεως,

γ) τό μέτρο κατά τό ὁποῖο οἱ ἐπιχειρήσεις ἔχουν ἐνσωματώσει τά βάρη ἀπό τό παρελθόν στό κόστος τῆς τρέχουσας παραγωγῆς ἤ ἔχουν δημιουργήσει χρηματικά ἀποθέματα γιά νά καλύψουν μόνες τους τά βάρη αὐτά·

4) οἱ λόγοι καί ἡ ἔνταση τῶν διαφόρων μέτρων παρεμβάσεως καθώς καί κάθε ἄλλο στοιχεῖο γιά τήν εὐχερή ἐκτίμησή τους σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς παρούσας ἀποφάσεως, καί ἡ ἀπόδειξη ὅτι τά ἐν λόγω μέτρα δέν ὑπερβαίνουν τό ἀπολύτως ἀναγκαῖο ὅριο γιά τήν ἐπίτευξη τῶν ἀνωτέρω στόχων·

5) οἱ ὡς ἄνω προβλέψεις γιά τήν ἐξέλιξη τῆς παραγωγῆς, τῶν εἰσαγωγῶν καί τῆς διαθέσεως τοῦ λιθάνθρακος καί τοῦ ὀπτάνθρακος ἐκ λιθανθράκων, ἐμφανιζόμενες μέ τή μορφή ἰσολογισμῶν:

α) γιά τό ἑπόμενο πέμπτο ἔτος:

— συνολική πρόβλεψη τῶν διαθεσίμων ποσοτήτων καί τῆς διαθέσεως λιθάνθρακος,

β) γιά τό ἑπόμενο ἔτος:

— πρόβλεψη τῶν διαθεσίμων ποσοτήτων καί τῆς διαθέσεως λιθάνθρακος σέ κάθε ἕναν ἀπό τούς ἀκόλουθους τομεῖς: ἀπανθράκωση, σταθμοί παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, ἄλλες βιομηχανίες καί καταναλωτές ἄνθρακος γιά οἰκιακή χρήση,

— πρόβλεψη τῆς παραγωγῆς καί τῆς διαθέσεως ὀπτάνθρακος σέ κάθε ἕναν ἀπό τούς διαφόρους τομεῖς·

6) στοιχεῖα γιά περίοδο πέντε ἐτῶν γιά τήν πιθανή ἐξέλιξη τοῦ ὑπάρχοντος δυναμικοῦ παραγωγῆς τῶν ἀνθρακοφόρων λεκανῶν ἤ γιά τίς ἐπιχειρήσεις ἄνθρακος καθώς καί γιά τά σχέδια πού ἀφοροῦν τή δημιουργία νέων ὀρυχείων·

7) στοιχεῖα γιά τό ἐπόμενο ἔτος, σχετικά μέ τίς προβλεπόμενες παύσεις λειτουργίας ὀρυχείων ἤ μέρους αὐτῶν, καθώς καί προγνώσεις γιά τήν ἀναδιάρθρωση τῶν οἰκείων περιοχῶν καθώς καί τήν ἐπαναπασχόληση τοῦ ἀποδεσμευομένου ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, σέ συνδυασμό μέ τά προγράμματα περιφερειακῆς ἀναπτύξεως.

2. Γιά τό 1976, τά στοιχεῖα πού προσδιορίζονται στήν παράγραφο 1, πρέπει νά ἀνακοινώνονται στίς 30 'Ιουνίου 1976 τό ἀργότερο.

3. "Αν κατά τό τρέχον ἡμερολογιακό ἔτος ἕνα Κράτος Μέλος προτίθεται νά προβεῖ σέ παρεμβάσεις χρηματοδοτικοῦ χαρακτῆρος, πού προστίθενται στίς ἤδη κοινοποιηθεῖσες βάσει τῆς παραγράφου 1, ἤ νά τροποποιήσει τά ὑφιστάμενα μέτρα, πρέπει νά κοινοποιήσει τοῦτο στήν 'Επιτροπή ἐγκαίρως, ὥστε νά δυνηθεῖ νά μελετήσει τά προβλεπόμενα μέτρα καί νά ἀποφανθεῖ ἐπ' αὐτῶν, σύμφωνα μέ τίς ἀκόλουθες διαδικασίες.

ΤΜΗΜΑ III

Διαδικασία ἐξετάσεως καί ἐγκρίσεως

"Αρθρο 3

1. 'Η 'Επιτροπή ἐξετάζει κατά πόσο τά μέτρα, πού προτίθενται νά λάβουν τά Κράτη Μέλη πρός ἐνίσχυση τῶν ἀνθρακωρυχείων, εἶναι συμβιβάσιμα μέ τήν ὀρθή λειτουργία τῆς κοινῆς ἀγορᾶς τοῦ ἄνθρακος βάσει τῶν ἀκολούθων κριτηρίων:

1) συνέπεια ἐντός τοῦ πλαισίου τοῦ συνολικοῦ ἐφοδιασμοῦ τῆς Κοινότητος σέ ἄνθρακα καί λιθάνθρακα, τῶν ποσοτικῶν προβλέψεων γιά κάθε ἀνθρακοφόρο λεκάνη ἤ ἐπιχείρηση·

2) ἐκτίμηση τῶν ἐνδοκοινοτικῶν συναλλαγῶν καί τῶν ὅρων ἀνταγωνισμοῦ μεταξύ τῶν παραγωγῶν ἄνθρακος τῆς Κοινότητος·

3) σκοπιμότητα τῶν οἰκονομικῶν μέτρων τῶν κυβερνήσεων, λαμβανομένων ὑπόψη τῶν στόχων τῆς παρούσας ἀποφάσεως καί τῆς διαμορφώσεως τῶν τιμῶν τοῦ κοινοτικοῦ ἄνθρακος, στό μέτρο κατά τό ὁποῖο οἱ τιμές ἐπηρεάζονται ἀπό τό ἐπίπεδο τῶν ἐνισχύσεων πρός τήρηση τῆς ἀρχῆς, σύμφωνα μέ τήν ὁποία τό ὕψος τῶν ἐνισχύσεων δέν πρέπει νά ὑπερβαίνει τό ἀπολύτως ἀναγκαῖο καί νά ἄγει σέ ἔμμεση ἐνίσχυση τῶν βιομηχανιῶν καταναλώσεως ἄνθρακος·

4) πρόοδος προσαρμογῆς καί ἀναπτύξεως τοῦ δυναμικοῦ παραγωγῆς καί τῆς ὀρθολογικῆς ὀργανώσεως τῶν ὀρυχείων μέ τήν ὑψηλότερη παραγωγικότητα, λαμβανομένης ὑπόψη τῆς γεωγραφικῆς τους θέσεως σέ σχέση μέ τίς ἀγορές καί τῶν ἀποθεμάτων τους σέ ποιότητες ἄνθρακος πού ἔχουν ζήτηση·

5) πρόβλεψη σοβαρῶν οἰκονομικῶν καί κοινοτικῶν διαταραχῶν, πού προκαλοῦνται ἀπό τήν παύση λειτουργίας ὀρυχείων χαμηλῆς ἀποδοτικότητος σέ περιοχές στίς ὁποῖες οἱ δυνατότητες ἐπαναπασχολήσεως εἶναι ἀκόμη ἀνεπαρκεῖς.

2. Κατά τή διάρκεια τῆς ἐξετάσεως πού γίνεται σύμφωνα μέ τά κριτήρια τῆς παραγράφου 1, ἡ 'Επιτροπή λαμβάνει ὑπόψη της ὄχι μόνο τίς ἐνισχύσεις, τῶν ὁποίων ἡ χορήγηση εἶναι δυνατή βάσει τῆς παρούσας ἀποφάσεως, ἀλλά καί ὅλα τά ἄλλα οἰκονομικά μέτρα ὑπέρ τῆς βιομηχανίας λιθάνθρακος τῆς Κοινότητος. 'Η 'Επιτροπή θά λαμβάνει μέριμνα, ὥστε οἱ ἐνισχύσεις καί τά οἰκονομικά μέτρα νά μήν ἀντιβαίνουν στήν ἀρχή τῆς μή διακρίσεως, πού προβλέπονται ἀπό τή συνθήκη.

"Αρθρο 4

1. Οἱ παρεμβάσεις τῶν κρατῶν στή χρηματοδότηση τῶν κοινωνικῶν παροχῶν θεωροῦνται συμβιβάσιμες μέ τήν κοινή ἀγορά, ἐφ' ὅσον ἔχουν σάν ἀποτέλεσμα νά ἀποκαταστήσουν γιά τίς ἐπιχειρήσεις τῆς βιομηχανίας λιθάνθρακος τή σχέση μεταξύ τῆς ἐπιβαρύνσεως ἀνά ἀνθρακωρύχο ἐν ἐνεργείᾳ καί τῆς κοινωνικῆς παροχῆς ἀνά δικαιοῦχο, στό ἐπίπεδο πού ἀντιστοιχεῖ στίς λοιπές βιομηχανίες.

2. Οἱ κυβερνήσεις τῶν Κρατῶν Μελῶν ὑποχρεοῦνται νά ὑποβάλλουν στήν 'Επιτροπή τά ἀναγκαῖα πραγματικά στοιχεῖα καί τούς λεπτομερεῖς ὑπολογισμούς τῶν σχέσεων μεταξύ τῶν ἐπιβαρύνσεων καί τῶν κοινωνικῶν παροχῶν, πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 ἀνωτέρω.

"Αρθρο 5

1. Τά μέτρα πού λαμβάνονται ἀπό τά Κράτη Μέλη ὑπέρ τῶν ἐπιχειρήσεων, γιά νά δυνηθοῦν νά καλύψουν τά βάρη πού προκύπτουν ἀπό τήν παύση λειτουργίας ὀρυχείων καί πού δέν σχετίζονται μέ τήν τρέχουσα παραγωγή καί διάθεση τοῦ ἄνθρακος, θεωρεῖται ὅτι εἶναι συμβιβάσιμα μέ τήν κοινή ἀγορά, ἐφ' ὅσον τό ποσό τους δέν ὑπερβαίνει τίς ἐπιβαρύνσεις αὐτές (ἐπιβαρύνσεις πού προέρχονται ἀπό τό παρελθόν). Δύνανται νά καλυφθοῦν:

1) οἱ δαπάνες πού βαρύνουν μόνο τίς ἐπιχειρήσεις, πού προβαίνουν ἤ ἔχουν προβεῖ στήν παύση λειτουργίας, ἤτοι ἀποκλειστικά:

   α) ἐπιβαρύνσεις πληρωμῆς κοινωνικῶν παροχῶν πού ἐπέφερε ἡ συνταξιοδότηση ἐργαζομένων, οἱ ὁποῖοι δέν συνεπλήρωσαν τή νόμιμη ἡλικία συνταξιοδοτήσεως,

   β) ἄλλα ἔκτακτα ἔξοδα γιά ἐργαζόμενους, πού στερήθηκαν τήν ἐργασία τους λόγω παύσεως λειτουργίας,

   γ) πληρωμή συντάξεων καί ἀποζημιώσεων, ἐκτός αὐτῶν πού προβλέπει τό ἐπίσημο σύστημα ἀσφαλίσεως, στούς ἐργαζόμενους, πού στερήθηκαν τήν ἐργασία τους λόγω παύσεως λειτουργίας καί σέ ἐκείνους πού ἐδικαιοῦντο πρό τῆς παύσεως,

   δ) δωρεάν παράδοση ἄνθρακος στούς ἐργάτες πού στερήθηκαν τήν ἐργασία τους λόγω παύσεως λειτουργίας καί σέ ἐκείνους πού ἐδικαιοῦντο πρό τῆς παύσεως,

ε) ὑπολειπόμενες ἐπιβαρύνσεις ἀπό φορολογικές διατάξεις,

στ) συμπληρωματικά πρόσθετα ἔργα ἀσφαλείας ὑπεδάφους, πού προεκλήθησαν ἀπό τήν παύση λειτουργίας,

ζ) ζημίες τῶν ὀρυχείων, ἐφ' ὅσον καταλογίζονται σέ ὀρυχεῖα πού λειτουργοῦσαν στό παρελθόν,

η) ὑπολειπόμενες ἐπιβαρύνσεις, πού προέρχονται ἀπό συνεισφορές σέ ὀργανισμούς παροχῆς ὕδατος καί ἀπομακρύνσεως λυμάτων,

θ) ἄλλες ὑπολειπόμενες ἐπιβαρύνσεις, πού προέρχονται ἀπό τήν παροχή ὕδατος καί τήν ἀπομάκρυνση τῶν λυμάτων,

ι) ὑπολειπόμενες ἐπιβαρύνσεις γιά τήν κάλυψη τοῦ καθεστῶτος ἀσφαλίσεως ἀσθενείας τῶν τέως ἀνθρακωρύχων,

ια) μεγάλες ὑλικές ἀπώλειες πού προεκλήθησαν ἀπό τήν παύση λειτουργίας ὀρυχείων καί τῶν ὁποίων ἡ κάλυψη εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητη γιά τήν ἐπιβίωση τῆς ἐπιχειρήσεως·

2) δαπάνες πού βαρύνουν διάφορες ἐπιχειρήσεις:

α) αὔξηση τῶν εἰσφορῶν πού ἀπαιτοῦνται γιά τήν κάλυψη κοινωνικῶν ἐπιβαρύνσεων, ἐκτός τοῦ ἐπισήμου συστήματος ἀσφαλίσεως, πού προκύπτει ἀπό μείωση, λόγω παύσεων λειτουργίας, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποχρέων πρός καταβολή τῶν εἰσφορῶν αὐτῶν,

β) δαπάνες παροχῆς ὕδατος καί ἀπομακρύνσεως λυμάτων, πού προκύπτουν ἀπό παύσεις λειτουργίας,

γ) αὔξηση τῶν συνεισφορῶν σέ ὀργανισμούς παροχῆς ὕδατος καί ἀπομακρύνσεως λυμάτων, ἐφ' ὅσον αὐτές οἱ αὐξήσεις ὀφείλονται στή μείωση, λόγω παύσεως λειτουργίας τῆς παραγωγῆς λιθάνθρακος πού ὑπόκειται στή συνεισφορά.

2. Τό μέτρο δύναται νά λαμβάνεται ὑπό μορφή κατ' ἀποκοπήν ἐνισχύσεως, πού δέν ὑπερβαίνει τά πραγματικά βάρη, τά ὁποῖα προέρχονται ἀπό τό παρελθόν.

3. Οἱ κυβερνήσεις τῶν Κρατῶν Μελῶν ὑποχρεοῦνται νά ἀνακοινώνουν στήν Ἐπιτροπή τά ἀναγκαῖα πραγματικά στοιχεῖα καί τούς λεπτομερεῖς ὑπολογισμούς τῆς σχέσεως μεταξύ τῶν συνολικῶν πραγματικῶν ἐπιβαρύνσεων, πού προέρχονται ἀπό τό παρελθόν τῶν ἐπιχειρήσεων καί τοῦ προτεινόμενου μέτρου.

Ἄρθρο 6

1. Ἡ Ἐπιτροπή δύναται, κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τό Συμβούλιο, νά ἐγκρίνει τίς ἐνισχύσεις πού προβλέπονται στά κατωτέρω ἄρθρα 7 ἕως 12, στό μέτρο κατά τό ὁποῖο διαπιστώνει ὅτι ἀνταποκρίνονται στίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3.

2. Ἐπί ὅλων τῶν ἄλλων ἐνισχύσεων καί χρηματοδοτικῶν παρεμβάσεων καί εἰδικά τῶν περιλαμβανομένων στά ἄρθρα 4 καί 5, ἡ Ἐπιτροπή ἀποφασίζει, ἐφ' ὅσον καλύπτονται ἀπό τούς κανόνες τῶν συνθηκῶν.

3. Τά Κράτη Μέλη δέν πρέπει νά χορηγοῦν τίς ἐνισχύσεις πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 ἀνωτέρω χωρίς τήν προηγούμενη ἔγκριση τῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Ὅταν ἡ οἰκονομική κατάσταση τῶν ἐπιχειρήσεων καθιστᾶ ἀναγκαία τήν πληρωμή προκαταβολῶν ἐπί τῶν ὑπό μελέτη χρηματοδοτικῶν παρεμβάσεων πρίν νά συμπληρωθεῖ ἡ διαδικασία ἐγκρίσεώς τους, οἱ πληρωμές αὐτές πρέπει νά χαρακτηρίζονται ὡς προκαταβολές καί νά χορηγοῦνται μέ ρητή ἐπιφύλαξη ἐπιστροφῆς.

ΤΜΗΜΑ IV

Ἐνισχύσεις τῶν Κρατῶν Μελῶν

Ἄρθρο 7

1. Δύνανται νά ἐγκρίνονται οἱ ἐνισχύσεις τῶν κρατῶν πού προορίζονται γιά τή διατήρηση ἤ ἐπέκταση τοῦ δυναμικοῦ παραγωγῆς στίς ἀνθρακοφόρες λεκάνες, στίς ὁποῖες οἱ οἰκονομικές συνθῆκες εἶναι εὐνοϊκές.

2. Δύνανται νά ἐγκρίνονται οἱ ἐνισχύσεις τῶν κρατῶν, πού προορίζονται γιά τή βελτίωση τῆς ἀποδοτικότητος ἤ τῆς ἀσφαλείας τῶν ὑφισταμένων ὀρυχείων στά πλαίσια ἐπιδιώξεως ὀρθολογικῆς ὀργανώσεως ἤ τῆς προσαρμογῆς τῶν ἐπιχειρήσεων στίς συνθῆκες τῆς ἀγορᾶς ἀνθρακος.

3. Οἱ ἐνισχύσεις πού ἀναφέρονται στίς παραγράφους 1 καί 2 δύνανται νά χορηγοῦνται εἴτε γιά ἰδιαίτερα ἐπενδυτικά σχέδια εἴτε γιά προγράμματα ἐπενδύσεων εἴτε γιά τή δοκιμή ἐξοπλισμῶν νέας τεχνικῆς, ὑπό τούς ἀκολούθους ὅρους:

1) τά σχέδια ἤ προγράμματα ἐπενδύσεων πρέπει νά συμβάλλουν στή βελτίωση τῆς ἀποδοτικότητος ἤ τῆς ἀσφαλείας τῶν ὀρυχείων, περί τοῦ ὁποίου οἱ κυβερνήσεις πρέπει νά παρέχουν τήν ἀπόδειξη·

2) τά σχέδια ἤ προγράμματα ἐπενδύσεων πού προορίζονται γιά τή βελτίωση τῆς ἀποδοτικότητος, πρέπει οὐσιαστικά νά συμβάλλουν:

α) στή συγκέντρωση τῶν ὀρυχείων,

β) στήν αὔξηση τῆς μηχανοποιήσεως καί τοῦ αὐτοματισμοῦ τῆς ἐξορύξεως ἄνθρακος καί τῆς εἰς βάθος ἐκμεταλλεύσεως,

γ) στήν ἀξιοποίηση τοῦ ἄνθρακος·

3) οἱ ἐπενδύσεις πού προορίζονται γιά τή δοκιμή ἐξοπλισμῶν νέας τεχνικῆς πρέπει νά συμβάλλουν στήν ἐπιτάχυνση καί διευκόλυνση τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν νέων τεχνολογικῶν γνώσεων στή βιομηχανία ἄνθρακος.

4. Οἱ ἐπιχειρήσεις τῆς βιομηχανίας ἄνθρακος ὑποχρεοῦνται νά ἐγγράφουν σέ εἰδικό λογαριασμό τίς ἐνισχύσεις γιά ἐπενδύσεις πού λαμβάνουν.

5. Προκειμένου περί προγραμμάτων ἐπενδύσεων πρέπει, ἐξ ἄλλου, νά ἀνακοινώνονται στήν Ἐπιτροπή του-

λάχιστο μία φορά κατ' ἔτος, γιά τά διάφορα σχέδια τοῦ προγράμματος πού ἀπετέλεσε ἀντικείμενο ἀποφάσεως ἐκτελέσεως, τά ποσά τῶν δαπανῶν ἐπενδύσεως καθώς καί τά ποσά τῶν ἀντιστοίχων ἐνισχύσεων.

6. Στήν περίπτωση κατά τήν ὁποία οἱ ζητούμενες ἐνισχύσεις πού ἀφοροῦν τίς ἐπενδύσεις, ὑπέρ τῶν ὁποίων ἔχουν ἤδη ἐφαρμοσθεῖ τά κατά τά ἄρθρα 54 καί 55 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ, μέτρα, τά ποσά τῶν ἐνισχύσεων αὐτῶν πρέπει νά ἀναφέρονται χωριστά γιά κάθε σχέδιο.

Ἄρθρο 8

Δύνανται νά ἐγκρίνονται οἱ ἐνισχύσεις τῶν Κρατῶν Μελῶν, πού προορίζονται νά διευκολύνουν τή χρηματοδότηση τῶν δαπανῶν τῶν ἐπιχειρήσεων γιά τήν ἀπολύτως ἀναγκαία πρόσληψη, ἐκπαίδευση, προσαρμογή καί σταθεροποίηση τοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρο 9

1. Δύνανται νά ἐγκρίνονται οἱ ἐνισχύσεις γιά τή δημιουργία καί διατήρηση ἐκτάκτων ἀποθεμάτων, πού προορίζονται γιά τήν αὔξηση τῆς ἐλαστικότητος τῆς προσφορᾶς τοῦ κοινοτικοῦ ἄνθρακος, πρός ἐπίτευξη καλύτερης προσαρμογῆς στίς συγκυριακές διακυμάνσεις τῆς ζητήσεως.

2. Ἐνίσχυση γιά ἀποθέματα δικαιολογεῖται γιά ποσότητες ἄνθρακος καί ὀπτάνθρακος, πού εἶναι ἐμπορεύσιμες καί ἀνήκουν στούς παραγωγούς, ἤ χρηματοδοτήθηκαν ἤ σχηματίσθηκαν ἄμεσα ἤ ἔμμεσα ἀπό αὐτούς καί ἀποθεματοποιήθηκαν ἐκεῖ, ὑπερβαίνουν δέ τό ἕνα δωδέκατο τῆς ἐτήσιας παραγωγῆς ἄνθρακος τῆς ἀνθρακοφόρου λεκάνης ἤ τῆς σχετικῆς ἐπιχειρήσεως. Στόν ὑπολογισμό τῶν συγκυριακῶν ἀποθεμάτων δέν λαμβάνονται ὑπόψη τά ἀποθέματα ἀσφαλείας πού ἐνδεχομένως διατηροῦνται βάσει τοῦ ἄρθρου 10.

3. Ἡ ἐνίσχυση δύναται νά καλύπτει κατ' ἀνώτατο ὅριο τά ἔξοδα ἀποθηκεύσεως τῶν ποσοτήτων, πού ἀναφέρονται ἀνωτέρω στήν παράγραφο 2, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀποσβέσεων, χωρίς ὅμως νά λαμβάνονται ὑπόψη οἱ μειώσεις ἀξίας.

4. Τό ποσό τῆς κατά τόννο ἐνισχύσεως καθορίζεται πρό ἑνός ἔτους χωριστά γιά τόν ἄνθρακα ὀπτανθρακοποιήσεως καί τά λοιπά εἴδη ὀπτανθράκων· ὁ ὑπολογισμός τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ πρέπει νά ἀνακοινώνεται.

Ἄρθρο 10

Δύνανται νά ἐγκρίνονται οἱ ἐνισχύσεις, πού ἀποσκοποῦν στή δημιουργία καί διατήρηση μακροπροθέσμως ἀποθεμάτων ἀσφαλείας ἄνθρακος καί ὀπτάνθρακος πού ἀνήκουν στούς παραγωγούς, εἴτε χρηματοδοτήθηκαν ἤ σχηματίστηκαν ἄμεσα ἤ ἔμμεσα ἀπό αὐτούς καί ἔχουν ἐναποτεθεῖ στίς περιοχές ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὀρυχείων ἤ στούς καναλωτές καί πού προορίζονται γιά τήν αὔξηση ἀσφαλείας τοῦ ἐφοδιασμοῦ σέ ἄνθρακα, σέ περίπτωση διακοπῆς τοῦ ἐφοδιασμοῦ ἐνεργείας, ἐφ' ὅσον τά ἀποθέματα αὐτά ἔχουν δημιουργηθεῖ μέ πρωτοβουλία τῆς κυβερνήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου Κράτους Μέλους. Ἡ ἐνίσχυση πού χορηγεῖται δύναται νά καλύπτει τά κυρίως ἔξοδα ἀποθηκεύσεως, τίς ἀποσβέσεις καί τίς μειώσεις ἀξίας. Ἐπιπροσθέτως δύναται νά ἐπιστραφεῖ ἀπό κρατικά κεφάλαια στίς ἐπιχειρήσεις τό ποσό πού ἔχει ἐπενδυθεῖ στά ἀποθέματα ἀσφαλείας, ὑπό τόν ὅρο, ὅτι τό ποσό αὐτό θά ἐπιστραφεῖ ἄν τά ἀποθέματα διατεθοῦν.

Ἄρθρο 11

1. Δύνανται νά ἐγκρίνονται οἱ εἰδικές ἐνισχύσεις πού προβλέπονται ἀπό τά Κράτη Μέλη ὑπέρ τοῦ κοινοτικοῦ ἄνθρακος παραγωγῆς ἀτμοῦ πού χρησιμοποιεῖται στούς σταθμούς παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, πρός τό σκοπό τῆς σταθεροποιήσεως τῆς διαθέσεως τοῦ ἄνθρακος παραγωγῆς ἀτμοῦ στόν τομέα αὐτόν.

2. Οἱ ἐνισχύσεις πού ἀναφέρονται ἀνωτέρω στήν παράγραφο 1, πρέπει νά δίδονται κατά τρόπο πού νά τούς ἐπιτρέπει τήν ἔνταξη στό γενικό πλαίσιο τῶν ἐνισχύσεων καί νά μήν ἐμποδίζεται ἡ ἐφαρμογή τῆς παρούσας ἀποφάσεως.

Ἄρθρο 12

1. Ἐκτός ἀπό τίς ἐνισχύσεις πού προβλέπονται στά ἄρθρα 7 ἕως 11, δύναται νά ἐγκρίνεται καί συμπληρωματική ἐνίσχυση ὅταν ἀποδεικνύεται:

1) ὅτι ἡ προσαρμογή τῆς ἐξορύξεως, στίς μή ἀποδοτικές ἀνθρακοφόρες λεκάνες, στό ἐπίπεδο πού ἐπιβάλλεται ἀπό τίς συνθῆκες τῆς ἀγορᾶς, θά προκαλέσει σοβαρές οἰκονομικές καί κοινωνικές διαταραχές σέ μιά περιοχή, στήν ὁποία δέν ὑφίστανται ἀκόμη ἐπαρκεῖς δυνατότητες ἐπαναπασχολήσεως· ἤ

2) ὅτι σέ ἀνθρακοφόρες λεκάνες ἀποδοτικές ἤ τῶν ὁποίων ἡ παραγωγή εἶναι ἀναγκαία γιά τήν ἐξασφάλιση τοῦ ἐφοδιασμοῦ, μακροπροθέσμως, συγκεκριμένων ἀγορῶν μέ ἐνέργεια ἀπό τήν Κοινότητα, τό δυναμικό παραγωγῆς δέν θά δύναται νά διατηρηθεῖ χωρίς τήν ἐνίσχυση αὐτή.

2. Ἡ ἐνίσχυση πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 1 ὑπό 1) χορηγεῖται μόνο:

1) ἄν δύναται νά προβλεφθεῖ ἡ παύση λειτουργίας τῶν ὀρυχείων καί ἡ ἀπόλυση τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ·

2) κατά τό μέτρο πού καλύπτει κατ' ἀνώτατο ὅριο γιά κάθε ὀρυχεῖο ἡ ἐπιχείρηση τή διαφορά μεταξύ τοῦ μέσου προβλεπομένου κόστους παραγωγῆς λιθάνθρακος καί τῶν μέσων, δυναμένων νά πραγματοποιηθοῦν, εἰσπράξεων κατά τό ἡμερολογιακό ἔτος (ἔτος παραγωγῆς ἄνθρακος)·

3) ἄν ἐκφράζεται ὑπό μορφή ἐνιαίου ποσοῦ κατά ἐξορυσσόμενο τόννο, ὑπολογιζόμενο ἀνά ἀνθρακοφόρο λεκάνη ἤ ἐπιχείρηση·

4) ἄν δικαιολογεῖται κατά τό ποσό της ἀπό τήν ἀνακοίνωση τῶν στοιχείων, πού ἀφοροῦν τό μέσο κόστος καί τίς μέσες εἰσπράξεις κατά τήν πλέον πρόσφατη παρελθούσα χρονική περίοδο.

3. Ἡ ἐνίσχυση πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 1 ὑπό 2) πρέπει νά ὑπολογίζεται σύμφωνα μέ κριτήρια, πού καθορίζονται στήν παράγραφο 2 ὑπό 2), 3) καί 4), τῆς Ἐπιτροπῆς δυναμένης νά καθορίζει ἕνα ἀνώτατο ποσό, ἄν διαπιστώσει ὅτι ἡ διαφορά μεταξύ τοῦ προβλεπομένου μέσου κόστους παραγωγῆς ἄνθρακος καί τῶν μέσων πραγματοποιησίμων ἐσόδων κατά τό ἐπόμενο ἡμερολογιακό ἔτος (ἔτος παραγωγῆς ἄνθρακος), ὀφείλεται σέ ἐξέλιξη τῆς καταστάσεως τῶν ἐπιχειρήσεων τῆς βιομηχανίας ἄνθρακος, πού δέν σχετίζεται οὔτε μέ τίς ἱκανοποιητικές οἰκονομικές συνθῆκες, οὔτε μέ τίς ἀπαιτήσεις μακροπροθέσμου διασφαλίσεως τοῦ ἐφοδιασμοῦ σέ ἐνέργεια.

4. Ἡ μείωση τῶν ἐξόδων, πού προκύπτουν ἀπό τίς χορηγούμενες ἐνισχύσεις, σύμφωνα μέ τά ἄρθρα 4, 5 καί 7 ἕως 11 τῆς παρούσας ἀποφάσεως, πρέπει νά λαμβάνεται ὑπόψη γιά τόν ὑπολογισμό τοῦ κόστους ἤ τῶν ζημιῶν ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐξορυκτικῶν ἐπιχειρήσεων.

Στά ἔξοδα παραγωγῆς δύναται νά συμπεριλαμβάνεται ἡ κανονική ἀπόσβεση καί ἕνας κανονικός τόκος τοῦ κεφαλαίου, πού ἀπαιτεῖται γιά τήν ἐκμετάλλευση.

5. Γιά τόν καθορισμό τοῦ ποσοῦ τῆς ἐνισχύσεως πρέπει νά λαμβάνονται ὑπόψη καί οἱ ἐνισχύσεις πού ἔχουν χορηγηθεῖ βάσει τῆς ἀποφάσεως 73/287/ΕΚΑΧ περί ἄνθρακος ὀπτανθρακοποιήσεως καί ὀπτάνθρακος. Οἱ ἐνισχύσεις αὐτές πρέπει νά ἐμφανίζονται στούς λογαριασμούς.

6. Κατ' ἐξαίρεση, κατά τίς περιπτώσεις κατά τίς ὁποῖες ἡ διατήρηση ἑνός ὀρυχείου θά καθίστατο ἀναγκαία λόγω μιᾶς ἀπό τίς καταστάσεις πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀλλά κατά τήν ὁποία ἡ διατήρηση αὐτή θά διακυβεύετο ἀπό τήν ἔλλειψη οἰκονομικῆς ἰσορροπίας τῆς ἐπιχειρήσεως, δύναται νά χορηγεῖται, ἐκτός ἀπό τίς δυνατότητες πού ἀναφέρονται στίς παραγράφους 2 καί 3, ἐνίσχυση πού περιορίζεται στήν κάλυψη τῆς διαφορᾶς μεταξύ τῶν ἐξόδων καί τῶν ἐσόδων τῆς παραγωγῆς λιθάνθρακος, κατά τή διάρκεια τῶν δύο προηγούμενων ἐτῶν. Στήν περίπτωση αὐτή, πρέπει νά ὑποβάλλονται γιά τήν ἐν λόγω περίοδο κατά τή διάρκεια τῆς ὁποίας προέκυψαν οἱ ζημιές, αἰτιολογημένα στοιχεῖα, ἐπί τῶν σημείων πού ἀναφέρονται στίς προηγούμενες παραγράφους. Πρέπει ἐξ ἄλλου νά παρέχονται στοιχεῖα περί τῆς μειώσεως αὐτῶν τῶν ζημιῶν δι' ἄλλων κρατικῶν μέτρων.

ΤΜΗΜΑ V

Γενικές καί τελικές διατάξεις

Ἄρθρο 13

Ἡ Ἐπιτροπή, γιά νά κρίνει ἄν τά οἰκονομικά μέτρα πού προτείνονται ἀπό τά Κράτη Μέλη εἶναι συμβιβάσιμα μέ τήν ὀρθή λειτουργία τῆς κοινῆς ἀγορᾶς, θά λαμβάνει ἐπίσης ὑπόψη καί τίς ἐνισχύσεις πού χορηγοῦνται βάσει τῆς ἀποφάσεως 73/287/ΕΚΑΧ τῆς 25ης Ἰουλίου 1973.

Ἄρθρο 14

1. Ἡ Ἐπιτροπή, γιά νά διασφαλισθεῖ ὅτι οἱ ἐνισχύσεις πού ἐγκρίνει χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικά γιά τούς σκοπούς πού ἀναφέρονται στά ἄρθρα 7 ἕως 12 τῆς παρούσας ἀποφάσεως, δύναται:

1) νά ἐξαρτᾶ τήν ἔγκρισή της ἀπό κάθε κατάλληλο ὅρο·

2) νά περιορίζει στίς ἐπιχειρήσεις πού λαμβάνουν ἐνίσχυση, τό δικαίωμα εὐθυγραμμίσεως, τό ὁποῖο προβλέπεται στό ἄρθρο 60 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ, καί νά τούς ἐπιβάλλει τήν τήρηση τῶν ἐλαχίστων τιμῶν. Σέ περίπτωση παραβιάσεων ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 64 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ.

2. Ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά προβαίνει στούς καταλλήλους ἐλέγχους στίς ἐπιχειρήσεις.

3. Ἡ Ἐπιτροπή ἀνακαλεῖ τήν ἔγκριση τῶν ἐνισχύσεων ἤ τροποποιεῖ τούς ὅρους τους, ἄν διαπιστώσει ὅτι δέν πληροῦν πλέον τούς ὅρους τῶν ἄρθρων 7 ἕως 12 τῆς παρούσας ἀποφάσεως, ἤ ἄν οἱ πραγματικές συνέπειες αὐτῶν τῶν ἐνισχύσεων ἤ τῆς χρησιμοποιήσεώς τους εἶναι ἀντίθετες πρός τίς προϋποθέσεις πού ἀπαιτοῦντο γιά τήν ἔγκρισή τους. Τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος Μέλος ὑποχρεοῦται νά συμμορφώνεται, ἐντός τῶν προθεσμιῶν πού καθορίζονται ἀπό τήν Ἐπιτροπή, μέ τήν ἀπόφαση ἀνακλήσεως τῆς ἐγκρίσεως ἤ τροποποιήσεως τοῦ περιεχομένου της.

Ἄρθρο 15

Ἄν, κατόπιν αἰτήσεως ἑνός κράτους ἤ, μέ πρωτοβουλία της, ἡ Ἐπιτροπή διαπιστώσει ὅτι:

1) ἡ ἐφαρμογή τῆς παρούσας ἀποφάσεως δύναται νά προκαλέσει σοβαρές διαταραχές στήν κοινή ἀγορά ἄνθρακος ἤ δυσχέρειες πού δύνανται νά ἀλλοιώσουν τή γενική κατάσταση ἐφοδιασμοῦ σέ ἐνέργεια ἤ τήν οἰκονομική περιφερειακή κατάσταση, ἤ

2) παρεμβάλλονται αἰσθητές μεταβολές τῶν συνθηκῶν ἤ τῆς ποσότητος τῶν ἐνδοκοινοτικῶν συναλλαγῶν στήν ἀγορά ἄνθρακος, πού τροποποιοῦν ἐπίσης καί τίς οἰκονομικές συνθῆκες, βάσει τῶν ὁποίων ἐλήφθη ἡ παρούσα ἀπόφαση,

δύναται νά ἀναστείλει, καθ' ὁλοκληρία ἤ ἐν μέρει, τήν ἐφαρμογή τῆς παρούσας ἀποφάσεως, ἀφοῦ λάβει καί τή γνώμη τῶν ἐνδιαφερομένων. Ἡ Ἐπιτροπή ἀναφέρει σχετικά ἀμέσως στό Συμβούλιο.

Ἀνεξάρτητα ἀπό τίς διατάξεις πού προβλέπονται στίς ἀνωτέρω παραγράφους, ἡ Ἐπιτροπή ὑποβάλλει ἀναφορά, ἐντός τοῦ 1980, στό Συμβούλιο, περί τῆς πείρας καί τῶν προβλημάτων ἀπό τήν ἐφαρμογή τῆς παρούσας ἀποφάσεως.

Ἄρθρο 16

Ἡ Ἐπιτροπή συντάσσει περιοδικά ἀναφορά πρός τό Συμβούλιο, περί τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσας ἀποφάσεως.

Ἄρθρο 17

Ἡ Ἐπιτροπή λαμβάνει, κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τό Συμβούλιο, ὅλα τά ἀναγκαῖα μέτρα γιά τήν ἐφαρμογή τῆς παρούσας ἀποφάσεως.

Ἄρθρο 18

1. Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν 1η Ἰανουαρίου 1976. Παύει νά ἰσχύει τήν 31η Δεκεμβρίου 1985.

2. Πέντε ἔτη ἀπό τῆς ἰσχύος της, ἡ παρούσα ἀπόφαση δύναται, ὑπό τούς ὅρους πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 95, πρῶτο ἐδάφιο τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ, νά τροποποιηθεῖ ἤ νά ἀνακληθεῖ, κατόπιν πρωτοβουλίας Κράτους Μέλους ἤ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἄν νέες περιστάσεις καθιστοῦν τοῦτο ἀναγκαῖο.

Ἡ παρούσα ἀπόφαση εἶναι δεσμευτική ὡς πρός ὅλα τά μέρη της καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος Μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 25 Φεβρουαρίου 1976.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Christopher SOAMES

Ἀντιπρόεδρος